

Pétervására, 1901. augusztus 2. – Pétervására, 1965. december 2.

Szülei uradalmi cselédek voltak, de szorgalmas munkával önálló kisgazdává küzdötték fel magukat, 22 kat. hold földet vásároltak. Hat elemit és téli gazdasági iskolát végzett. Apja az első világháború első évében meghalt, s mint legidősebb fiú édesanyjával és nagyszüleivel együtt a család földjén gazdálkodott. A családalapítás után önállósította magát, örökölt 10 kat. hold földjét művelte meg. 1920-ban a Nagyatádi Szabó István-féle kisgazdapárt helyi vezetője. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba; az elsők között szervezte meg a pártot Heves vármegyében és a pétervásárai járásban. Előbb a helyi, majd a járási szervezet elnökévé választották. 1935-ben bekerült az országos nagyválasztmányba. 1930 és 1933 között a pétervásárai képviselő-testület, 1933-tól a Heves vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1935-ben és 1939-ben ő irányította az FKGP megyei országgyűlési választási kampányát. Részt vett az arany- és ezüstkalászos gazdasági iskolát végzett fiatal gazdák mozgalmában. 1941-ben közreműködött a Magyar Parasztszövetség megalakításában; a Heves vármegyei szervezet elnöke lett. A német megszállás alatt ellenzéki múltja miatt kellemetlenségei adódtak, a nyilas hatalomátvétel után bujdosni kényszerült. 1945-ben részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében. 1945. augusztus 20-tól az FKGP Országos Intézőbizottságának a tagja. 1945. november 4-én a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották; november 29-től a parlament egyik jegyzője volt. 1947. augusztus 31-én ismét beválasztották a törvényhozásba. 1948–1949-ben az FKGP Heves vármegyei szervezetének az elnöke. 1949. január–februárban a vármegyei tagrevíziót végrehajtó tisztogatóbizottság tagja. Képviselőisége megszűnte után 10 kat. hold földjén gazdálkodott. 1950-től 1954-ig a Pétervásárai Járási Tanács mezőgazdasági osztályán dolgozott. 1955-ben, miután földjét a helyi téesz átvette, segédmunkás lett a borsodnádasi lemezgyárban. 1956-ban visszakapta a földjét a téesztől, és 1960-ig ismét azon gazdálkodott. 1961–1962-ben fakitermelő munkás az erdőkövesdi erdészethél. 1963-tól haláláig a pétervásárai szakmunkásképző intézet portása.